

karakter, at dette i sig selv betyder, at udlændingen ved en tilbagevenden vil være i risiko for overgreb, jf. udlændingelovens § 31. I den forbindelse skal Flygtningenævnet vurdere, om det på baggrund af de generelle forhold i udlændingens hjemland må antages, at udlændingen vil risikere overgreb omfattet af udlændingelovens § 31 blandt andet af den grund, at udlændingen i Danmark må anses for en fare for statens sikkerhed, hvis dette måtte være kommet myndighederne i hjemlandet til kundskab, eksempelvis gennem pressemøntale af sagen i Danmark.

Det bemærkes, at der vil være tale om en generel vurdering, der vil kunne vanskeliggøres af, at Flygtningenævnet ikke kender baggrunden for sikkerhedsvurderingen, da nævnet ikke har adgang til det fortrolige materiale.

Flygtningenævnet må forventes at tage en række forbehold i relation til sin udtalelse, herunder blandt andet, at udtalelsen er afgivet ud fra de for nævnet foreliggende oplysninger.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Flygtningenævnet vil skulle afgive udtalelse såvel i sager, hvor udlændingen hidtil har haft asyl i Danmark, som i sager, hvor udlændingen ikke tidligere har haft asyl.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 4.2, samt bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i § 45 d, stk. 1, nr. 3-5, jf. lovforslagets § 1, nr. 7.

Til § 2

Det foreslås, at sager behandlet efter det foreslåede kapitel 7 b, jf. lovforslagets § 1, nr. 7, om domstolsbehandling af visse beslutninger om administrativ udvisning m.v. undtages fra betaling af retsafgift på samme måde som sager om prøvelse af administrativ bestemt frihedsberøvelse, herunder sager efter udlændingelovens § 37, i dag er undtaget fra betaling af retsafgift, jf. retsafgiftslovens § 12, stk. 1, nr. 6 (som ikke foreslås ændret).

Til § 3

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2009, jf. stk. 1.

Det indebærer, at den foreslåede bestemmelse om anvendelse af elektroniske fodlænker, jf. § 34 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, finder anvendelse på udlændinge, som på tidspunktet for lovforslagets ikrafttræden opholder sig her i landet på tålt ophold, eller som senere kommer på tålt ophold.

Det indebærer endvidere, at hvis Udlændingesservice, jf. udlændingelovens § 53 b, eller Flygtningenævnet, jf. § 53 a, forud for lovens ikrafttræden har givet

afslag på opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, til, eller truffet afgørelse om, at § 31 ikke er til hinder for udsendelse af en udlænding, som efter lovens ikrafttræden bliver udvist efter § 25, nr. 1, og en sådan udlænding på ny søger asyl eller påberåber sig, at § 31 er til hinder for udsendelse, behandles de asylretlige spørgsmål i givet fald af retten efter de foreslåede bestemmelser i kapitel 7 b, jf. lovforslagets § 1, nr. 7, idet domstolene efter lovforslagets ikrafttræden træffer afgørelse i disse sager.

Endvidere indebærer det, at hvis en udlænding, der er udvist efter udlændingelovens § 25, nr. 1, opholder sig på tålt ophold som følge af en afgørelse truffet af Udlændingesservice eller Flygtningenævnet, vil det være retten, som fremover skal tage stilling til, om der er grundlag for at ændre afgørelsen om udsendelse, jf. den foreslåede bestemmelse i § 49 b, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 13.

En diplomatisk forsikring, som måtte være indgået forud for lovens ikrafttræden, kan indgå i rettens afgørelse efter det foreslåede kapitel 7 b, jf. lovforslagets § 1, nr. 7. Endvidere kan retten tage stilling til en diplomatisk forsikring, som vedrører en udlænding, hvis sag er afgjort af Udlændingesservice eller Flygtningenævnet, jf. det foreslåede kapitel 7 b, jf. lovforslagets § 1, nr. 7, samt den foreslåede bestemmelse i § 49 b, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 13.

Regeringen har nøje overvejet spørgsmålet om, hvorledes de sager, der inden lovens ikrafttræden er anlagt ved eller indbragt for retten, skal behandles. Med de nye regler gives der mulighed for at fremlægge oplysninger, der ligger til grund for farevurderingen, og som ikke kan fremlægges efter de gældende regler. De nye regler vil således betyde, at sagerne behandles på et så fyldestgørende grundlag som muligt.

Det almindelige udgangspunkt vedrørende ikrafttræden af processuelle regler om domstolsbehandling er, at reglerne fra ikrafttrædelsestidspunktet også gælder for allerede verserende sager ved domstolene.

Regeringen finder ikke, at der her er grund til at fravige det almindelige udgangspunkt om, at de nye regler fra ikrafttrædelsestidspunktet også gælder for allerede verserende sager ved domstolene.

Det foreslås derfor, at det i stk. 2 præciseres, at de nye regler om domstolsbehandlingen i givet fald også finder anvendelse i sager, som inden lovens ikrafttræden er anlagt ved, henvist til eller indbragt for retten.

Det betyder, at sager, som ved lovens ikrafttræden verserer ved en byret, henvises til Københavns Byret til videre behandling, jf. den foreslåede bestemmelse i § 45 d, stk. 2, mens en sag, som verserer ved landsretten, færdigbehandles ved landsretten. Det foreslås